

problem omkring de langtidsledige, omkring ca. 189.000 ledige, som ikke er på arbejdsmarkedet.

Vi har lavet en lov om aktiv arbejdsmarkedspolitik, som skulle virke for fremtiden, men når vi har set udtalelser i pressen de sidste dage fra DA, DI og vi har set de statistikker, der er kommet frem, jamen så må vi jo sige, at hvis arbejdsformidlingen fortsætter den linje, som den har ført hidtil, skal vi lægge mærke til, at man ikke fra arbejdsformidlingen eller i AMU-centrene eller andre steder uddanner folk direkte rettet mod at komme ind på arbejdsmarkedet.

Som jeg tidligere har sagt, betragter jeg AF som en opbevaringsanstalt, hvor der i en lang årrække ikke har været nogen konkrete resultater. De fleste af dem, der er kommet i arbejde, er nok kommet i arbejde, fordi de selv har søgt et job eller har fået tilbudt et job.

Men vi har nogle store problemer og store arbejdsløshedsøer, og det er jo nævnt før, at Lolland-Falster er et af de områder, som er meget hårdt ramt af arbejdsløsheden, og hvor man ikke har nogle muligheder for overhovedet at skaffe noget arbejde, også fordi man ikke har sørgt for, at der er kommet en ordentlig erhvervsudvikling på Lolland-Falster.

Jeg håber jo så, at denne debat kan hjælpe med til, at regeringen bliver opmærksom på, at vi nu må i gang med at få løst problemerne omkring de tynde områder, også hvad angår infrastrukturen. Det er jo afgørende, hvis man skal på arbejde, at man også kan komme der, og vi har lige talt lidt om bilkørsel og miljø, som det udvikle sig til.

Det er klart, at her har vi et problem ude omkring. På tværs, også imellem storbyer, er der nogle områder, hvor der ikke er kollektiv trafik, og derfor har vi jo en stor pendlertrafik i bil. Hvis man vil løse de problemer, er man også nødt til at tage fat på at løse den kollektive trafik i de områder.

Indenrigsministeren havde nogle bemærkninger om, at man nu havde fået nogle tilskud ude i landdistrikterne, og det har man da også. Der er også mange steder, det er gået fremad, men der er meget lang vej endnu, vil jeg sige til indenrigsministeren, før vi får løst problemerne.

Og så skal vi lægge mærke til, at regeringens aftale med amter og kommuner ikke har gjort det bedre, idet man kun har fastsat én procent i realvækst.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil også gerne sige tak til hr. Ole M. Nielsen for lejligheden til den drøftelse, vi har i dag.

Jeg vil også gerne prøve at gå ind på de præmisser, som hr. Ole M. Nielsen prøvede at ride op, nemlig at det ikke skulle være et spørgsmål om land eller by, men det skulle være et spørgsmål om regioner og regioners udvikling.

Men der vil jeg gerne understrege, at vi er altså en nation, og vi skal passe på, at vi ikke forlader tanken om, at enhver nation skal have kraftcentre; enhver nation skal have en hovedstad; enhver nation skal have noget, som også rækker ud over Danmark, og som appellerer ud over Danmark.

Vi kan nivellere os ned til at være sådan en nogenlunde jævn grød, hvor vi har fordelt alt i alle situationer i alle hjørner, og så er vi ikke som nation noget, der er særlig appellerende eller interessant. Og er vi ikke det, så har vi heller ikke en nation, der er overlevelsedygtig i længden. Der skal være kraftcentre.

Vi skal lade være med at tro, at vi kan sprede alt. Vi skal lade være med at tro, at vi kan fordele samtlige undervisningsinstitutioner og have universiteter i hvert hjørne, for med det falder kvaliteten ganske meget. Vi er nødt til at erkende, at der er koncentration på planen, hvis vi skal sørge for at have en nation, der fungerer, der kan stræbe, og som kan sørge for at skaffe de indtægter, der skal til for at kunne bevare et velfærdssamfund.

Men når det er sagt, er det jo meget vigtigt, at vi også gør det solidarisk, at vi gør det solidarisk på den måde, at vi er klar over, at forskellighederne er der.

Vi skal også være helt klar over, at den diskussion, vi meget har i øjeblikket om at placere sorteper, når vi taler økonomi: hos kommuner, amter, stat, er vel i og for sig noget af det værste, vi har. Det drejer sig ikke engang om penge. Den diskussion er uværdig. Den er uværdig, fordi man skubber rundt med sorteper og forklarer, at det er de andre, der ikke magter opgaverne og ikke har forstået dem. Det synes jeg ikke vi kan være bekendt.

Jeg synes, Folketinget ofte har en tendens til – som jeg somme tider siger – at Folketinget ikke ret gerne tager hjem på juleferie uden at have vedtaget en dagsorden om, at der er nogle ude i kommunerne, der har gjort det dårligt, og nu skal de lige have én, for ellers er det ikke blevet rigtig jul. Det synes jeg er ærgerligt.